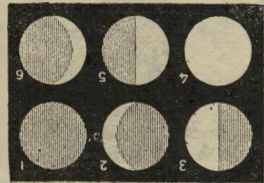

מצפצף על הלוח העברי!

אחת לשנה, כמו שעון מחות, אני חוזר להתקפה החביבה עלי נגד הבלוף, הגיחוך והעמדת-הפנים של המשתמשים בלוח העברי. ר.י. אפילו, "העולם הזה", שמעולם לא היה חשוד עלי בטפוח מסורת יהודית שאבד עליה הכלח, נסחף עם זרם הצביעות הכל-לית, והעמיד פנים השנה כאילו העשרים בספטמבר הוא ראש-השנה.

לכל הרוחות! מה פתאום ראש-השנה באמצע השנה?! מי חי לפי הלוח העברי, ומה מתנהל במדינה הזו לפי הלוח האנכרוניסטי והפריי מיטיבי הזה?

משכורת אנהנו מקבלים (או צריכים לקבל) בראש שון להודש הלועזי: שנת הכספים מסתיימת ב-31 ל-מרס, ולא בט"ו ניסן תש"ל"ב; בתי-המישפט מתנהלים לפי הלוח הגנזי; שנת הלימודים, ישיבות המ"י שלה, פגרת הכנסת, תשלום מיסי עירייה וממשלה, שכר דירה, רישונו נהיגה ו-ציד, ניהול עסקים, תשלום עבור חשמל, גז, מים, ימי הולדת, תאריכים היסטוריים חשובים — הכל מתנהל ונקבע בזכרון שלנו לפי הלוח הלועזי.

חבריי-כנסת נכבדים, שרי-הממשלה, עורי-כיעיתונים, מורים ומחנכים: מי מכם יודע את התאריך הלועזי: שנת הימים, גירוש ספרד, שנות השואה, הכרזת בלפור, חורבן הבית הראשון, מלחמת

ברכוכבא, יום הולדתו של בן-גוריון, מל-חמת העולם הראשונה והשניה, החלטת מועצת הבטחון של ה-11 בנובמבר, וכן הלאה וכן הלאה! מי מכם יודע מה ה-תאריך העברי היום?

ואל תרצו לפתוח עיתון או לשלוח את הלוח מהכיס! נוסף לגירות שנה"ת מאורעות תרצ"ט ומלחמת תש"ח, איזה מאורעות היסטוריים אתם זוכרים לפי הלוח העברי?

אם כן, בשביל מה ה-צביעות הזו? בשביל ל-הדפיס לוח שנה באמצע השנה? מי רואה את ה-סתיו כסופה של שנה, ו-תחילתה של שנה חדשה? איזה בית-מלון ערך השנה שפנים בליל ה-20 בספ-טמבר? מי כיבה את ה-חשמל בחצות, והתנשק עם בת זוגתו, לכבוד השנה החדשה?

או די! מספק עם הבלוף הגדול הזה. אולי יקום סוף-סוף מישוה עם ביצים ב-כנסת, ויציע לבטל את המישחק המגוחך הזה בלוח עברי! ולכל הרוחות! לפחות, "העולם הזה" צריך היה להתאזר עוז ולהכריז על איש-השנה שלו באחד בינואר, במקום סתם כך, פתאום, באמצע השנה. יבוא יום והעיתון יצטרך לתת את הדין על הצביעות הזאת. כי ב-20 לספטמבר יכתובו, ובי-29 לספ-טמבר יחתמו!

וילדים במקלטים מעל שערי השבועונים (כדי שבביל מה אנחנו נלחמים), שנראה שוב שתיים שלוש מודעות אבל וצילומים של בחורים צעירים שנפלו ב-קוויים, שנקרא סיפורי גבורה ומופת של חיילים אשר זכו בצל"שים, שנשכח סוף-סוף את הפיחות, את שער הנת"ד, את מיזוג-האוויר במשרד, את המכונית, המש-כורת ואת הרדיפה אחרי הבלי העולם הזה. הממשלה מוכרחה לקחת את העניינים בידיים, ולעשות משהו לפני שיקרה כאן אסון, לפני שגלי-השביתות יקיף את כל המדינה וישחק את כל השווי-תים, לפני שהפנתרים השחור-רים יתחילו לזרוק בקבוקי-מ-לוטוב על שיכונני הצמרת. די-רות העילית והפנטהאונים, לפ-ני שהפעלים יתמרדו ויתבעו לסלק מההסתדרות את עסקני-המפלגות, המשרתים את האינטרסים של האוצר, המייצג את האינטרסים של המיל-יוגרים, לפני שהעסק כולו יתפוצץ, ואחרון בלוד.

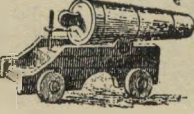
הממשלה מוכרחה לפעול מייד ולהוליד מישוה עשה לי פעם חשבון שחוזר לי לילה-לילה בחלומות הבהלה הפיננסיים שלי.

הוא חילק את החוב הלאומי למיספר תי-אוכלוסים במדינה, והוכיח לי שנוסף ל-חובות הפרטיים, שאינני יודע איך לצאת מהם, אני חייב (בעיקר לארצות-הברית) כ-20,000 דולר. זה לא צחוק.

תחשבו על זה רגע. תינוק תמים, היוצא לאוויר המדינה, חייב 20,000 דולר

את העם למלחמת-מגן, למלחמה על עצם קיומו הפיסי. הרי אנחנו מכירים את ה-ערבים, ואנחנו יודעים שעליהם, בעניין זה, אי-אפשר לסמוך. להבטחות שלהם אין ערך. הם לא יטילו אותנו לים, אם לא נטיל לתוכו את עצמנו, תוך צעקות עד לב השמיים, "הצילו! משמידים אותנו!"

יש גם פתרון אחר לבעיית השביתות, הפגנות-המחאה והמהומות. המערך יכול לפטר את עסקני השכירים בהסתדרות ולתקן את הקצר הקיים בין העובדים ובין ההנהגה הממונה-מגבוה, המד-ברת בשמם מבלי לשאול את פיהם (שינוי שיטת הבחירות), והממשלה יכולה ללמוד משהו משוודיה, דנמרק, אנגליה ו-אפילו ארצות-הברית, ולהנ-היג כאן משהו דומה לצדק

סוציאלי. אבל, אני יודע, זה יותר מדי מסובך. או באמת, אין ברירה! בשם הצדק וה-שוויון, למען השיגו הכלכלי ושלוש בר-קיימא מבית — פנינו למלחמה צודקת. שלא אנחנו נפתח בה, כמובן.

חלקך בחוב הלאומי

עוד לפני שהוא פוקח את העיניים. עולה חדש, המגיע ארצה ומקבל הלוואה של 10,000 לירות, חושב שעשה עסק טוב. הוא לא יודע שעל-ידי זה חייבו אותו או-טומטית בחוב של 94,000 ל"י. דבר אחד לא ברור לי בכל זאת: למה הממשלה לא תובעת שכל ישראלי, הרוצה לרדת מהארץ, ישלם קודם-כל את חלקו בחוב הלאומי? זה הגיוני, לא? מה פתאום שאני ואתה נשלם את כל החוב הלאומי, אחרי שכולם יהגרו לקנדה? זה לא פייר!

העיתונים מפקיעים מחירים

שרות חיוני לכלכלת המדינה ולציבור העובדים והמעבידים כאחד. במשך שנה אחת בלבד העלה "מעריב" את מחירי ה-אינטש ביום חול מ-16 ל"י ל-25 ל"י (51%), ואילו "הארץ" ו-"ידיעות" העלו אותו מ-24 ל"י ל-30 ל"י.

לפני שבוע, על אף הצו בדבר הקפאת מחירים וללא אישור האוצר, העלו שני עיתונים אלה את מחירי האינטש ל-36 ל"י (50%) מתוך רצון, כפי הנראה, שהוא הב-אחר הפקעת המחירים של "מעריב". "מעריב", מצידו, שקל בימים אלה העי-לאת מחיר נוספת, כדי לא לפגור אחר מתחריו.

ב-12.9.71, ברגע שהאינספורמציה הגיע ליד, עשיתי את חובתי האזרחית והגשתי תלונה נגד "הארץ" ו-"ידיעות" לד"ר מנ-דלכאום, הממונה על המחירים, והוא הב-טיח לי לשאול בעצתו של היועץ המש-פטי לממשלה ולנהוג בהתאם.

עתה, בתמימותי הדו-קיושית, אני מצפה לשמוע שהממשלה — המעמידה פנים כאילו כל האזרחים שווים בפני החוק — תתבע לדין את האדונים גוז מוזס, את גרשום שוקן, ותנהג בהם כפי שהיתה נהגת בכל חנווני וסוחר זעיר, המפקיעים מחירים בניגוד לצו.

אני חושב שזה יהיה משעשע מאוד לר-אות את שני הסוחרים האלה עושים שמי-ניות באוויר, תוך ניסיון להצדיק מבחינה חוקית ומבחינה ציבורית את המחיר החדש אותו כפו על מעבידיים ועובדיים, הנוק-ים לשרותם. אך לא אפתע כמובן, אם הדבר יעבור בשקט, לא אפתע אם האר-צרי יאשר את המחיר החדש בעיסקה מתחת לשולחן, לא אפתע אם העיתונים ישוכ-נעו לחזור למחיר הישן כדי לנהוג שעי-

ג.נאה דורש — נאה מקיים" איננו, כפי הנראה צירמוסרי המחייב גם את העיתור-נים. מכל מקום, הוא אינו מחייב את ש-שת העיתונים העשירים ורבי-התפוצה — "הארץ", "ידיעות אחרונות" ו-"מעריב".

בכל הנוגע להפקעת מחירים, סחיטת כספים מנצרכים וזילוול מוחלט בדעת-קהל, מרשים לעצמם שלושת העיתונים האלה לקבוע עובדות המעוררות את חמ-תם. כאשר עובדות דומות נקבעות על-ידי תעשיינים, סוחרים, שרותים ציבוריים ופועלים.

אחן לכם דוגמה קטנה: לפני כשמונה או עשרה חודשים — באמצע "עיסקת" החבילה", שנתמכה בהתלהבות רבה כל-י כך על-ידי העיתונים — עלו מחירי העתור-נים ב-25%, ואיש לא פצה פה וציפצף. קפיצה פתאומית כזו במחירו של מוצר חיוני אחר היתה, בדרך כלל, זוכה לבי-קורת קטלנית בעתונות. במקרה זה עברה העלאת המחיר בשקט, פשוט, משום שלא היה צינור-תקשורת, בו ניתן היה להביע מחאה נגד המעשה השרירותי הזה.

נכון, התוספת אושרה בדיעבד על-ידי האוצר, אך קשה להניח שנימוקים כלכליים טהורים גרמו לכך. שרי-האוצר, שמדיניותו הכלכלית מעוררת לעתים תמיהות, יודע להעריך את כוחה של העיתונות כשוטפת דעת-קהל. ריסון הביקורת, התעלמות רבת-טקט ממחדלי הממשלה, ותמיכה במדיניות של האוצר, בכל מקרה שזו עשויה להר-אות כאילו היא לטובת הכלל — יש לה מחיר. ומה זה, אחרי הכל, תוספת של שילינג יכול להגיש לאוצר ברגעים קרי-טיים? ירחון "את", של "מעריב", הקפיץ, לאחר הפיחות, את מחירו מ-2.25 ל"י ל-2.50 ל"י. הפעם, ללא אישור האוצר, אבל

זה פרט קטן באמת. יש לה דוגמה יותר יפה להפקעת מחיר-ים. קיים בעיתונים מדור מודעות ששמו "דרושים" (היצע וביקוש עבודה), המהווה

ח'קון טעות

לפני שבועיים, בקטע על עסקי המתים של העיתונים, כתבתי שכל העתונים ב-ארץ, המיסחריים והמפלגתיים כאחד, עושי-קים את האבלים, כאשר הם דורשים בעד מודעת-אבל מחיר הרבה יותר גבוה מא-באותו עמוד. מסתבר שזה לא מדויק. שני עתונים בארץ דורשים מחיר אחד בעד מודעות מיסחריות ומשפחתיות: "שעי-רים" ו-"קול-העם". אני לא יודע מה הסיבה

מיאותות הזמן

שום שלט לא הצליח עדיין להביע את הרדיפה המטרופת אחר סטאטוס חברתי, כמו השלטים בסביבת רמת-איבי המכריזים באותיות ענקיות: "שיכון עובדים — דירות עילית."

התשובה לכל השאלות

גו, מה יהיה הסוף עם הברדק הזה? עד מתי נשב בחיבוקי-דיים? איך אפשר לראות בשווייץ-נפש איך הכל מתדרדר ל-אסון מדיני ומוסרי?

מתי? אלוהים אדירים, מתי כבר תתי-חדש המלחמה, סוף-סוף?! פתאום, שבוקר בהיר אחד, שנפתח את הרדיו ונשמע שצה"ל זקוק לנו באופן דחוף, שיעירו את-תנו באמצע הלילה מהשינה, וימסרו לי-דינו את צו-הקריאה הגואל.

מה קרה למצרים האלה? שיתעוררו כבר! שיאימו עלינו בהשמדה, שיפרו את הפסקת-האש ויפניו בלי אזהרה מוקדמת את העמוזים שלנו, שירכזו כוחות מעבר לתעלה, שיפציצו אותנו מהאוויר, שינסו לחצות את התעלה, שיגרמו לנו כמה אבידות!

עבודתם ויעבדו בשימחה 20 שעות ביום; אורחים יתנו טרמפ לחיילים ורוח אדירה של הקרבה והתנדבות תעבור כאן, ותפית רוח-החיים ותיקוה במדינה; מתנדבים ית-חילו להגיע אלינו מכל קצווי-תבל ויחליפו את בני-המשקים; שיאישו את עמדות ה-התותחים והטילים; ועקה גדולה תקום בעולם, ויהדות אמריקה תשלח לנו רב-בות מיליונים של דולרים; אורחים ישלמו מסי-הכנסה שנה מראש; עקרונות-בית יכינו סנדוויצ'ים, יקפלו תחבושות, ימלאו שקי-חול, יתרמו דם, וכולם יהיו מרותקים ל-טרוניסטורים כדי לשתות בצמא את דב-ריו השקולים והמרגיעים של שרי-הבטחון. נו, ססאדאת יעשה כבר איזה מישנה היסטורי קטן — שיטוסם כמבצרי באב-אל-מאנדב, שיפתח עלינו באש, סוף-סוף! הוא לא רואה שמצבנו חמור? למה הוא מחכה, האיזוט הזה?

ומה עם ירדן, סוריה ולבנון? למה הם לא עושים משהו? שישלחו בנו מתבלים, שיפגינו את ירושלים ויפגעו במקומות קדושים, שיערכו התקפת קטיושות על ה-י אחוזיות בביקעה ובגולן, ששוב נראה צי-לומי פרות מרוטשות, בתי-הרבות הרוסים